

ikke gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Bevillinger paa Finantsloven ere bindende eller kun bemyndigende for Ministeren; thi det ligger jo ikke for. For Tiden er der jo ingen Underbalance paa dette Budget — jeg mener ikke blot efter Forslaget, men selv om det Forslag, der er stillet af Flertallet, bliver vedtaget, vil der være et Overskud paa de lærde Skolers Budget. Spørgsmaalet om en Underbalance vil kun komme til at ligge for i det Tilfælde, at de af Ministeren ønskede Lønningsforandringer skulde blive vedtagne, og jeg synes da, at den høitærede Ministers Udtalelse snarest faar Karakteren af en Trussel om ikke at vedtage Lønningsforbedringer, thi det vilde jo blive Svaret fra vor Side, og saa stode vi jo sikkert fra begge Sider mod en Underbalance. Men jeg kan ikke tro, at der fra nogen Side kan være en Interesse i at inbtage et saadant Standpunkt, saa at jeg antager, at Spørgsmaalet kan blive Gjenstand for en Overenskomst.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale, hvad der er fremkommet om vort Forslag vedrørende Theatret. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Rhomsen) udtalte, at han fandt vore Nedfættelser mindre logisk begrundede, idet han nemlig mente, at enkelte af de af os foreslaaede Nedfættelser vare fremkomne derigjennem, at vi havde taget Gjennemsnittet af to Aars Udgift, medens vi havde taget et enkelt Aars Udgift paa andre og atter paa andre et Gjennemsnit af 3 Aar. (Rhomsen: De laveste!). Ja, de laveste. Derfor Mening fra vor Side havde været at gaa ind paa den hele Betragtning fra Theaterbestyrelsens Side, saa at ligesom Indtagterne maatte ogsaa Udgifterne regnes efter to Aars Gjennemsnit, saa vilde denne Indvending fra det ærede Medlems Side have været korrekt; men det har aabenbart ikke været vor Mening. Vor Mening har derimod været, som jeg tidligere har udtalt, at nedfætte Budgettet saameget, at vi naae Balance, fordi det ifølge Folkethingets tidligere Beslutning skal fastholdes fra vor Side paa dette Omraade. Det maa ske og sker efter vor Mening paa den lempeligste og mildeste Maade efter vort Forslag. Vi kunne jo i de Oplysninger, der ere meddelte i Anmærkningerne, se, at der i de senere Aar gjentagne Gange kun har været brugt det Beløb, vi her foreslaa, at det altsaa er muligt at komme ud af det hermed. Derfor ere vi gaaede til disse Beløb. Nusser man Nedfættelse paa andre Poster og disse Poster maasse forhøiede, saa vil det kunne ske. Det er ikke det, hvorpaa det kommer an for os, at man netop til Garderoben skal bruge lidt Mindre. Kan man finde andre Poster, hvor Nedfættelser bedre kunne finde Sted, saa for os gjerne. Flertallet fordrer kun Nedfættelsen af rent finansielle Grunde, men det er ganske ligegyldigt, paa hvilke Poster det sker. Hvad vi havde, er, at Nedfættelse maa

finde Sted og i Genhold til, hvad der er oplyst, kan finde Sted. Nu veed jeg nok, at det ærede Medlem (Rhomsen) ligesom ogsaa det ærede Medlem fra Aarhus (Ingerslev), der paatog sig et frivilligt Ordførerskab for Mindretallet, hævdede en Betragtning, der har fundet Tilslutning hos det ærede Medlem for Langeland (Brandes), at Theatret er en Anstalt, som man ikke maa se paa med rent økonomiske Dine, at man der maa lægge en æsthetisk Overbevisning til Grund, at Theatret har et Formaal, og at man ikke maa være for sparsom overfor det. Jeg vilde ønske, at jeg var i det lykkelige Tilfælde at kunne tale saa højt om den Ting. Det gjør altid et meget smukt Indtryk, navnlig naar Folk fra Provindserne som det ærede Medlem fra Aarhus (Ingerslev) og jeg have en saadan Interesse for Theatret; men jeg tror, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar man i denne Forsamling bliver altså ivrig i at se Tingen fra den Side, thi det er egentlig ikke vor Opgave at være Leder af en æsthetisk Anstalt eller særlig at tage os af, at Theatrets æsthetiske Opgave bliver løst i fuldt Maal. Det er ikke det, der særlig paaligger os. Det er særlig den høitærede Ministers, Administrationens, Theaterbestyrelsens Opgave, men vor Opgave er af samme Grund at holde det finansielle Standpunkt, som man maa anse for rigtigt, forsaavidt det kan forenes med en virkelig tilfredsstillende Løsning af Theatrets Opgave. Det kan naas, det er lykkedes under den forrige Minister, det er lykkedes ifjor og iforsjor. Jeg veed meget vel, at ærede Medlemmer, dengang saadanne Forslag kom frem, gjorde Indvendinger derimod og fremkom med de samme Betragtninger. Ikke desto mindre har dog denne økonomiske Fremgangsmaade fra Flertallets Side, de forlangte Nedfættelser og de Fordringer, vi gjorde om Balance paa Budgettet, bevirket, at der virkelig har været Balance det sidste Aar. Jeg forstod ikke den meget ærede Minister saaledes, som det ærede Medlem fra Aarhus har gjort det, som om det var den høitærede Minister ligegyldigt, hvad der her blev vedtaget. Jeg tror, at den høitærede Minister udtalte — ellers har jeg hørt meget feil —, at han opfattede dette som en Opfordring til at være særlig sparsommelig og stræbe efter Balance, og jeg tror ogsaa, den høitærede Minister sagde det; men Ministeren udtalte, at der kan komme Tilfælde, hvor det er umuligt. Der kan naturligvis paa Theatrets Budget f. Ex. ved Mindreindtægt komme Underbalance, som den høitærede Minister ikke kan være ansvarlig for, ikke ubetinget ansvarlig for; men der kan gjøres endel. Administrationen har det i sin Magt at gaa op, bevare og gaa ned; men der kan komme Omstændigheder, hvorved Theatrets Indtægt mod Beregningen bliver forholdsvis mindre. Dette Tilfælde er ikke Gjenstand for Omtale nu, men Udgiftposternes bindende Karakter, det er det, der her